

Yhdessä aina

Amir oli onnellinen, koska hänet sinetöitiin temppelissä perheeseensä.

Olivia Kitterman
(Perustuu tositapahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Italiassa.

Amir piti äitiä kädestä, kun he kävelivät Rooman lentoaseman läpi Italiassa. He olivat juuri lentäneet kotimaastaan Kreikasta. He olivat menossa temppeliin sinetöitäväksi yhteen perheenä! Isosiskokin oli tullut kaukaa, jotta hänet voitaisiin sinetöidä heihin.

"Missä mummi on?" Amir kysyi katsellen ympärilleen. Hän keinahteli varpaillaan. Hän oli hyvin innoissaan!

"Me löydämme hänet", äiti sanoi.

"Mummi" ei oikeastaan ollut Amirin isoäiti, mutta Amir halusi pitää häntä mumminaan. Hän oli kuin Amirin lähetyssaarnaajaenkeli! Hän oli auttanut heidän perhettään oppimaan evankeliumia. Ja nyt hän auttoi heitä menemään temppeliin ensimmäistä kertaa!

"Siinä hän on!" Amir huusi. "Hei, mummi!"

Amir vilkutti. Sisar Bush vilkutti takaisin hymyillen leveästi. Hän käveli Amirin luo ja halasi häntä. "Oletko valmis?"

"Joo!" Amir sanoi.

Sisar Bush kutsui taksin, joka veisi heidät

temppelille. Amir kiipesi autoon siskonsa viereen. Pian taksi kääntyi kulmasta, ja Amir näki temppelin. Se oli tosi iso ja ihana.

"Se näyttää vielä hienommalta kuin kuvissa!" Amir sanoi.

Amir ja hänen perheensä kävelivät temppeli-alueella ja ottivat valokuvia. He olivat unelmoineet tästä päivästä jo kauan.

Kun tuli aika mennä sisään, Amirista tuntui kuin hän olisi kävelemässä taivaaseen. Sisällä oli puhdasta ja kirkasta. Temppelityöntekijät olivat oikein mukavia. Amirista tuntui kuin taivaallinen Isä olisi huolehtinut hänestä. Hänestä tuntui turvalliselta.

Amir odotti, kun hänen vanhempansa ja siskonsa menivät eri osaan temppeliä. Kaksi ystävällistä temppelityöntekijää odotti hänen kanssaan ja antoi hänelle valkoiset vaatteet. He näyttivät hänelle Jeesuksesta Kristuksesta kertovan videon. Hänestä tuntui rauhalliselta.

Aikanaan temppelityöntekijät veivät hänet yläkertaan. Amir etsi maalauksista Jeesusta. Hän oli iloinen tietäessään, että hän oli Jumalan huoneessa.

Huone, johon he menivät, oli kaunis. Katosta riippui suuri, säkenöivä lamppu. Seinillä oli vastakkain kaksi isoa peiliä. Hänen perheensä oli jo siellä odottamassa.

Äiti ja isä polvistuivat alttarin ääreen, joka oli päällystetty pehmeällä kankaalla, ja he pitivät toisiaan kädestä. Temppelityöntekijä pyysi Amiria ja siskoa polvistumaan alttarin ääreen vanhempiensa kanssa. Tuntui ihan kuin he olisivat liittyneet yhteen oltuaan pitkään erossa.

Amir itki onnenkyneleitä. Hänen perheensäkin näytti onnelliselta. Hän tiesi, että hänen tuntemansa lämmin tunne oli Pyhä Henki. Hän oli iloinen siitä, että he kaikki voivat olla siellä yhdessä.

Kun oli aika palata Kreikkaan, Amir halasi isosiskoaan hyvästiksi. Hän oli surullinen siitä, että heidän oli lähdettävä. Mutta hän tiesi, että temppelin ansiosta jonakin päivänä he olisivat aina yhdessä. ●

Temppeliin meneminen

Temppeli on pyhä paikka, jossa me opimme lisää taivaallisesta Isästä. Jotta voit mennä sinne, tarvitset erityisen paperin, jota kutsutaan **temppelisuositukseksi**. Sinä vuonna, kun täytät 12 vuotta, voit tavata piispasi tai seurakunnanjohtajasi ja saada suosituksen, niin että voit mennä kasteille temppeliin. Jos sinut sinetöidään perheeseesi, voit saada erityisluvan mennä sisälle temppeliin.

